

Iesus

en

Heresia!

Eenzaam zijn de kloostergangen,
Stille heerscht in heel het huis,
Koorgebed en lofgezangen
Zijn reeds meer dan uren ruis.
En des Heilands huische Bruiden
Leggen zich ter ruste neer,
En Hij, dien zij vrouw doch dienden
Ziet met vreugde op hen neer.
Stille heerscht en 't diepste zwijgen
Nu in het uur van middernacht;
Daarboven schittern duizend sterren
Vol heerlijkheid en glans en pracht,
Doch de schoonste ster daarboven
Is zoo schoon en helder niet,
Als dat hart, dat ook in middernacht
Hem nog zijne liefde biedt.

Ja, de liefde tot haar Heiland
Doet haar vergeten rust en slaap,
Uren haar minuten schijnen
Als zij bij haar Jesus waakt;
Zij had Hem steeds zooveel te vragen
Als zij kniet aan het altaar
Neen, zij kan niet van Hem scheiden
En doch, mag zij niet blijven daar.
Eindelijk moet zij zich verheffen
En staken hare hartebee,
Ook zij moet zich ter ruste leggen
Op haar schamele legerstee.
En zij verlaat het huis des Heeren
O haar Paradijs voorwaar,
Nog eenmaal ziet zij vol verlangen
Terug naar het schoone hoofdaltaar.

"Goeden nacht mijn liefste Jesus,
Morgen ben ik weder daar,
Om U den eersten groet te brengen
Aan de voet van het altaar!"
Door de donkere kloostergangen
Zit zij nu naar hare cel,
Maar wat ziet zij - een kindtijn
Zoo wonderschoon, zoo lief, zoo hel!
Zij schrikt en treedt niet nader,
Nu zij dat schoone knaapje ziet
Dan bleek dan rood zijn hare wangen
Zij schrikt, maar toch vreest zij niet -
"Zeg mij Kind," zoo sprak zij seeder,
"Wie gij zijt en noem uw naam?"
Zeg het mij zoo blikt zij 't vragend,
Maar soch lief en vriendlijk aan.

"Zeg eerst gij" - "sprak nu het knaapje
"Wie gij zijt en hoe gij heet,
Dan ook wil ik u zeggen
Wie ik ben en hoe ik heet."
"Hooft Gij mij Theresia noemen
Spreek "van Jesus" steeds daarbij
Hij en ik zijn niet te scheiden
Zeder Kind, dat weet ook Gij!"
"Nu ook noem Ik U mijnen naam:
Jesus van Theresia
Dezen naam, dien moet Ik dragen
Als haar Vriend en Broeder ja!
Kent Gij nu mijn reine Bruid
De stem van Die U zoo bemint?
Ja, Ik ben het, twijfel niet
Doch kom rusten aan mijn borst mijne!

En Het opent zijne armpjes
Om te ontvangen zijne Bruid
O het is slechts liefde en goedheid
Wat zijn voegen hart nu uit.

† Vast omsluiten zij elkander
Jesus en Theresia, -

En wat wel die harsen spreken
Is der liefde Hemel ja! -

- Kwam dat Jesulijn U vragen
„Kind, hoe is wel uw naam“?

Kunt Gij ook zoo vrolijk zeggen,
Als de Heilige het heeft gedaan:

„Hooft Gij mijnen naam ook noemen
† heg „van Jesus“ steeds daarbij,
† Hij en ik zijn niet te scheiden
Neen, Hij moet blijven steeds bij mij.“

Verheug U dan o mijne ziel,
Als zoo mag klinken steeds uw lied,
Moet Gij alles ook ontberen
Rijker is een koning niet!
Ja, dan moogt Gij vrij steeds zingen
† Hoewel in vreugde als in smart:
God alleen is mij genoeg
Kan Hem alleen behoort mijn hart.

Duizend maal Proficiat lieve Moeder
met uw vernaam- en geboortedag.
Ontvang dit zoowel als het hierbij behoo-
rende schilderij als een klein bewijs van
dankbaarheid en liefde. Ook van harte
gefeliciteerd van onze beminde Eerw. Fr.
Baptista, waarna ik blijf.
Uw U dankt kind Fr. M. Willibrordus

